

91 SERİ NO'LU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	08.05.1969
Sıra no	91

Çeşitli Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkındaki 1137 sayılı Kanun 31 Mart 1969 tarih ve 13162 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Bu Kanunun Birinci Bölümü 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunundaki değişiklik ve ilâveleri kapsamaktadır. Bu bölüm ve onunla ilgili geçici madde hükümleri genel tebliğe eklenmiştir. Bunların tatbik şekil ve suretleri aşağıdadır.

I. (G. V. K. Mad. 7) :

193 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin 3/a, 4 ve 7 nci bentlerinde yer alan "ve Türkiye'de değerlendirilmesi" ibaresindeki (ve) edatı (veya) şeklinde değiştirilmiş; 5 numaralı bent hükmü ise "gayrimenkulün Türkiye'de bulunması ve bu mahiyetteki mal ve hakların Türkiye'de kullanılması veya Türkiye'de değerlendirilmesi" şekline konulmuştur.

Sözü geçen 3/a, 4 ve 7 nolu bentlerin tadilden evvelki şekillerinde ücret, serbest meslek kazancı, sair kazanç ve iradın dar mükellefiyete tabi bir kimse bakımından Türkiye'de elde edilmiş sayılabilmesi için, "hizmetin (faaliyet, iş ve muamelenin) Türkiye'de ifa edilmesi" ve "Türkiye'de değerlendirilmesi, şartlarının her ikisi birlikte aranmakta idi.

1137 sayılı Kanunla yapılan değişikliğe göre, sözü geçen bent hükümlerinde yer alan kazanç ve iratların bundan böyle Türkiye'de elde edilmiş sayılıp sayılmayacağını tayininde hizmetin (faaliyet, iş ve muamele) Türkiye'de ifası şartı ile değerlendirme şartının bir arada mevcut olmasına bakılmayacak; bunlardan yalnız birisinin bulunması kazanç veya iradın vergilendirilmesi için kâfi gelecektir.

II. (G. V. K. Mad. 22)

Gelir Vergisi Kanununun 22 nci maddesinin değiştirilmeden evvelki 1 numaralı bendi ile menkul kıymet gelirleri, 2 numaralı bendi ile de mevduat ve özel alacak faizlerinin 200 lirası maddede yazılı kayıt ve şartlarla, vergiden istisna edilmişti.

1137 sayılı Kanunla 22 nci maddenin 1 numaralı bendi olduğu gibi bırakılmış; 2 numaralı bendinde yazılı istisna haddi, tasarruf mevduatı faizlerine uygulanmak üzere, 500 liraya yükseltilmiş ve aynı bendin özel alacak faizleri ile ilgili hükmü madde metninden çıkarılmıştır.

Maddenin yeni şekline göre, bankalara, tevdiat kabul eden müesseselere ve tasarruf sandıklarına yatırılan tasarruf mevduatı faizlerinin yıllık tutarı 500 lirayı (dahil) geçmedikçe tamamı; bu haddin aşılması halinde ise, 500 liralık kısmı vergiden müstesna olacaktır.

Tasarruf mevduatının, muhtelif bankalara veya bir bankanın muhtelif şube veya ajanslarına yatırılması halinde eskiden olduğu gibi, her banka veya şube ve ajansta açılan hesaptaki faizlere ayrı ayrı istisna uygulanacak; buna mukabil bir bankanın aynı şube veya ajanslarında aynı şahıs tarafından çeşitli tasarruf hesapları açılmış ise, istisna haddi, bu hesaplara yürütülen faizlerin tamamına ve bir defa için uygulanacaktır.

Tasarruf mevduatı 7129 sayılı Bankalar Kanununda (Mad : 26) "Resmî ve ticarî mevduatla bankalar mevduatı dışında kalan bilcümle mevduat" şeklinde tarif edilmiş olduğundan, istisna haddinin uygulanacağı mevduat faizinin tayininde mezkûr kanun hükmü de gözönünde tutulmak lâzımdır.

Öte yandan, bent hükmünün yeni şeklinde özel alacak faizlerine yer verilmemiş olduğundan, bu çeşit faizler, bundan böyle ne 200 ve ne de 500 liralık istisnadan faydalandırılmayacak; yıllık miktarları ne olursa olsun, elde edenlerce yıllık beyanname ile beyan edilmek suretiyle vergilendirileceklerdir.

III. (G. V. K. Mad. 96) :

Tetkikinden de görüleceği üzere, 1137 sayılı Kanunla Gelir Vergisi Kanununun 96 nci maddesinin bazı hükümleri kaldırılmış, değiştirilmiş veya maddeye yeni bazı hükümler ilâve olunmuştur.

